

Robinzon

Jaromír Nohavica

1. Za dveřmi střevíce a ve schránce psaní,
vůně skořice, otisky dlaní
v mém pokoji, na mém ostrově,
puštěná televize, jablko v šátku,
byl tady, zas mi zmizel, já mu říkám Pátku,
snad se nebojíš, snad se nebojíš?

R: Jsem Robinzon, jsem Robinzon, jsem Robinzon,
dnes ráno na úsvitě píšu do notýsku,
na ostrově objevil jsem stopy v písku,
samota je žlutá pustá pláž,
proč mi utíkáš, proč mi utíkáš, Pátku?

2. Bojím se přílivu s večerem do pokoje,
zůstaneš naživu, i když stopy tvoje
moře tmy odplaví, Pátku,
dávám střevíce do botníku, otvírám psaní,
snad v tomhle okamžiku očekávání
se mi objevíš, Pátku, kde jsi?

R: Jsem Robinzon, jsem Robinzon, jsem Robinzon,
jedním srdcem, jedním dechem, jednou lžicí,
samota mi zavoněla po skořici,
do skály nožem vrývám nemizící stopu tvoji,
tak pomoz mi, Pátku, Pátku, Pátku ...